

[Christophersen]

de og de ikke-regulerede områder? Det er de boligpolitiske problemers virkelige kerne, og jeg havde gerne hørt, at regeringen på dette felt mere åbent og klart havde erkendt dette.

Må jeg i øvrigt om boligpolitikken sige, at jeg til gengæld synes, statsministeren dér kom med en uklog bemærkning om, at man muligvis ville standse udstykningen af ejerlejligheder. Lad os nu vente og se, hvordan den lovgivning, der er gennemført i foråret, virker. Det er vores indtryk, at den virker tilfredsstillende, og jeg synes ikke, at en bemærkning som den, statsministeren her kom med, fremmer mulighederne for hurtigt og smertefrit at få fundet en afløser for det nuværende boligforlig.

Et tredje område, hvor vi også finder, at regeringen er alt for tilbageholdende i sin vurdering af problemernes indhold, er energipolitikken. Her siger statsministeren, at undersøgelserne omkring anvendelse af kernekraft vil fortsætte. Ja vel, vi er klar over, at de undersøgelser er sat i gang, men jeg vil gerne i dag spørge statsministeren om: hvor længe er det tanken at det undersøgelsesarbejde skal løbe? Hvor længe regner regeringen med at man overhovedet kan vente med at træffe en beslutning? Vi ønsker en hurtig beslutning på det felt, vi ønsker en positiv afgørelse, for ellers bryder regeringens egen energiplan sammen, og så vil det overhovedet ikke have noget formål i de kommende år at tale om, at vi skal vende tilbage til fuld beskæftigelse eller til økonomisk fremgang, for så mangler simpelt hen de energimæssige forudsætninger for, at dette kan lade sig gøre.

Derfor vil jeg altså gerne i dag stille det spørgsmål til statsministeren: hvor længe har regeringen til hensigt at tøve med at få truffet en beslutning på dette felt? Efter vores opfattelse kan man ikke vente ret meget længere.

Jeg vil nævne en fjerde ting, som jeg helt savnede en bemærkning om i statsministerens åbningsstale. Vi ved jo, at siden folketinget i slutningen af 1960'erne og i begyndelsen af 1970'erne traf en lang række beslutninger om kommende store anlægsprojekter, er der sket væsentlige ændringer i de økonomiske og de prognosemæssige forudsætninger. Det gælder Storebæltsbro, det gælder behovet for

energiinvesteringer, det gælder vores behov for investeringer i motorveje og i højere læreanstalters udbygning osv. Dér har jeg på et tidligere tidspunkt forstået, at det nu var regeringens hensigt i denne folketingsamling, endda inden jul, at fremlægge et oplæg til en prioriteringsliste for disse store anlægsarbejder, og bl. a. det var baggrunden for, at vi ikke rejste dette spørgsmål under de forhandlinger, der blev ført i august-september måned. Vi mener, det er overordentlig nødvendigt, at man får en sådan debat og en sådan omprioritering af de store anlægsudgifter, ikke mindst i lyset af de krav, energipolitikken vil stille til vores ressourcer.

Derfor vil jeg også gerne i dag spørge statsministeren: hvor bliver den diskussion af? Hvor bliver det oplæg af fra regeringens side? Hvornår kan vi vente at det kommer? Kan det og vil det komme så betids, at man kan få truffet beslutninger på et så tidligt tidspunkt, at man ikke derved forspilder muligheden for at foretage en fuldkommen omprioritering af udgifterne? Det skulle jo nødig være sådan, at vi f. eks. i denne sal engang hen på sommeren skal stå og drøfte betimeligheden af store projekter, som måske allerede for nogles vedkommende til den tid er sat i gang.

Så vil jeg vende mig til nogle spørgsmål, som statsministerens bemærkninger måske ikke giver særlig usikkerhed eller uklarhed omkring, men som jeg alligevel synes det er vigtigt at trække frem i dag.

Der er for det første nogle problemer omkring vores medlemskab af EF. Her står vi foran et direkte valg til det europæiske parlament. Vi mener, det er en vigtig ting, fordi det giver mulighed for en bedre forståelse for EFs problemer i befolkningen, det giver mulighed for større indflydelse for de nationale parlamentarikere, men jeg synes, det er vigtigt allerede nu at få understreget, at et sådant direkte valg til EF-Parlamentet ikke er et valg én gang til for eller imod vores medlemskab af EF. Det må være et valg i befolkningen mellem forskellige synspunkter om, hvordan man kan bidrage til en positiv udvikling af Fællesskabet. Derfor vil jeg også gerne i dag beklage, at regeringen nu giver anledning til en genoplivelse af debatten for og imod vores medlemskab. Det danske